

Ο λαοφιλής Πατριάρχης Ιεροσολύμων Γεράσιμος Πρωτόπαπας (1839-1898) (π. Ιωάννης Σουρλίγγας)

/ [Πεμπτούσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο μακαριστός Πατριάρχης Ιεροσολύμων Γεράσιμος Πρωτόπαπας (1839-1898) γεννήθηκε στο χωριό Άγιος Ιωάννης Κυνουρίας το έτος 1839. Η αγάπη του προς τον Θεό και προς τον μοναχικό βίο οδήγησε τα βήματά του στην αγία Γη των Ιεροσολύμων, όπου έγινε Μοναχός και εντάχθηκε στην Αγιοταφίτικη Αδελφότητα.

Στα Ιεροσόλυμα έκανε με επιτυχία τίς πρώτες σπουδές του στην Ορθόδοξη Θεολογία. Για να διευρύνει τίς γνώσεις του, ήρθε στην Αθήνα για να σπουδάσει επί πλέον φυσική και μαθηματικά. Όταν πήρε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο των Αθηνών, επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα για να γίνει ο δάσκαλος της Σχολής του Πατριαρχείου, ώστε τα νέα παιδιά να μην υστερούν σε κάθε είδους γνώση, θεολογική και θύραθεν.

Χειροτονήθηκε Κληρικός και απεστάλη στη Κωνσταντινούπολη, ως Έξαρχος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, με εξαιρετική επιτυχία στην αποστολή του, επιβάλλοντας την άποψή του ακόμη και στον Σουλτάνο. Λόγω της λαμπρής και επιτυχημένης διαδρομής του, εξελέγη Μητροπολίτης Σκυθουπόλεως, μιας ευλογημένης Μητρόπολης κοντά στα Ιεροσόλυμα. Όταν χήρεψε το Πατριαρχείο Αντιοχείας, όλοι οι χριστιανοί του Πατριαρχείου έστρεψαν το βλέμμα τους στον Μητροπολίτη Σκυθουπόλεως Γεράσιμο και τον εξέλεξαν Πατριάρχη Αντιοχείας.

Ως Πατριάρχης Αντιοχείας, οργάνωσε τα εκεί εκκλησιαστικά πράγματα, καλλιέργησε την Ορθόδοξη Θεολογία και πίστη, ρύθμισε τα εκκλησιαστικά ζητήματα, χειροτόνησε Ιερείς και Επισκόπους και, γενικά, ανέδειξε το Πατριαρχείο. Στη συνέχεια, όταν ο θρόνος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων χήρεψε, τότε σύσσωμο το Πατριαρχείο εστράφη στον Γεράσιμο και του ζήτησε να επανέλθει εκεί απ' όπου ξεκίνησε, στον Πανάγιο Τάφο, στον Ναό της Αναστάσεως, στον φρικτό Γολγοθά, στον θρόνο του παλαιφάτου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

Με συγκίνηση εγκατέλειψε οριστικά την Αντιόχεια, ενώ το πλήθος του λαού έτρεχε να τον αποχαιρετίσει, να του εκφράσει την αγάπη του και να λάβει την ευχή του, δείχνοντας την ευγνωμοσύνη του και τον θαυμασμό του, ζητώντας να μην τους λησμονήσει και να τους έχει στην προσευχή του. Είναι χαρακτηριστικό, ότι όταν έφτασε στην Βηρυτό για να πάρει το καράβι για τη Χάιφα, ο συγκεντρωμένος λαός δεν άφηνε το καράβι να φύγει, κρατώντας με τα χέρια τα σχοινιά του καραβιού.

Ως Πατριάρχης Ιεροσολύμων, ανεδείχθη ίσως ο δυναμικότερος, ο δημιουργικότερος και ο σπουδαιότερος Πατριάρχης των τεσσάρων – πέντε αιώνων μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Εκοιμήθη το 1898, ενώ μέχρι το τέλος της ζωής μνημόνευε συνεχώς και αγαπούσε υπερβολικά την ιδιαίτερη πατρίδα του, τον Άγιο Ιωάννη Κυνουρίας.

Η μνήμη του μακαριστού Πατριάρχου Ιεροσολύμων Γερασίμου ας είναι αιωνία και όλοι εμείς ας έχουμε την ευχή του και την ευλογία του.